

Søren Krarup (DF):

Baggrunden for denne forespørgsel er der jo ingen, der er i tvivl om. Baggrunden er naturligvis, at venstrefløjen, SF og Enhedslisten, vil piske propagandens vande i håb om at kunne genere regeringen og høste frugterne af den kampagne imod Danmarks deltagelse i Irakkrigen, som forskellige blade med forskellige motiver har sat i værk, og som alle søger at stemple regeringens beslutning som løgnagtig og forkert. Ingen behøver at undre sig, de letbenede argumenter og de forgrovede påstande vil føre ordet. Der tales i dag ikke i men *ud* af huset.

Lad mig i forespørgslens anledning slå to ting fast:

For det første er det regeringen, der fører Danmarks udenrigspolitik, herunder krigsdeltagelse. I henhold til grundlovens § 19, stk. 2, skal Folketinget godkende regeringens beslutning, men det er regeringen, ikke Folketinget, der handler.

For det andet støttede Dansk Folkeparti regeringens beslutning om at deltage i krigen i Irak sammen med USA og Storbritannien, og vi er i dag lige helhjertede i vores støtte. Denne krig var nødvendig, og det var den, fordi verden siden den 11. september 2001 er blevet en anden.

Lad mig til forklaring heraf benytte mig af en historisk parallel i anledning af de højtlydende klager over, at Danmark ikke ventede på FN, men fulgte USA og Storbritannien. I mellemkrigstiden hed det ikke FN, det hed Folkenes Forbund. I mellemkrigstiden skulle Folkenes Forbund udrette det samme som FN i dag: sikre folkeretten og beskytte freden, og som bekendt var Danmark under den radikale udenrigsminister P. Munch en svoren tilhænger af Folkenes Forbund. Men i denne mellemkrigstid dukkede totalitære ideologier og regimer op, som hverken agtede folkeretten eller freden, og da ingen stat havde mod og styrke til at trodse Hitler og Stalin, brød først Folkenes Forbund sammen og siden freden, og det hele resulterede som bekendt i anden verdenskrig. Havde der dengang været et USA som i dag, så havde Hitler kunnet være standset og anden verdenskrig formentlig undgået. Men der var kun svage og nølende vestlige lande, der talte og talte og vedtog og vedtog, men som veg tilbage fra at handle.

Det er parallellen til nutiden, og er der dem, der vil indvende, at i dag er der ingen Hitler og Stalin, så er svaret: Jo, det er netop det, der er. Den 11. september 2001 dokumenterede, at en totalitær og terroristisk islamisme har erklæret

krig imod Vesten og især imod det største land i Vesten, og at vi for så vidt er i en krigssituation i dag.

Jeg vil her blot nævne Samuel Huntingtons bog fra 1996, *The Clash of Civilizations and the Remaking of World Order*, der på profetisk måde fortæller, hvad vi nu oplever, og sige, at USA efter terrorangrebet mod World Trade Center i udpræget grad føler sig i krig, og at Irakkrigen for så vidt var et amerikansk selvforsvar, og ikke blot et amerikansk, men i sidste instans et vestligt forsvar mod en islamisk terrorisme, der truer hele Vesten, også Danmark.

I netop et historisk perspektiv er der ingen tvivl om, hvad vi står over for. I den sammenhæng havde den engelske premierminister, Blair, ganske ret, da han sagde, at selv om man ikke fandt de masseødelæggelsesvåben i Irak, som man havde talt om, så ville historien tilgive den alliance, der havde mod og beslutsomhed til at svare på den terrorisme og trussel, der *skulle* svares på.

Vi siger: Det er Vestens lykke, at der findes en stormagt, som både ville og kunne. Det er videre vores historiske og moralske pligt at støtte USA og Storbritanniens kamp, civilisationernes sammenstød, og hvis vi i denne situation ikke skulle støtte de vestlige lande imod den nye og dog meget gamle totalitarisme, der dukker op over synsranden, hvad i alverden skulle vi så? Jo, svarer de, der i dag stiller deres forespørgsel: Vi skulle have haft FN's sanktion, og vi skulle overholde folkeretten.

Kl. 11.55

Men hvem er det, der sætter folkeretten ud af kraft? Hvem er det, der i dagens usikre verden tilsidesætter ethvert hensyn til lov og ret for at benytte sagesløse civile til at udkæmpe sin jihad, sin hellige krig? Nej, alle sådanne påstande er ikke andet end tom formalisme, der i realiteten er ensbetydende med kapitulation over for den totalitære terrorisme. Eller i det historiske perspektiv: Det er en gentagelse af katastrofekursen fra Folkenes Forbund.

Vi har god samvittighed, vi har intet at fortryde. Vi handlede rigtigt, da vi støttede regeringens beslutning om at støtte USA og Storbritannien, og vi bakker fortsat op bag denne beslutning.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det er jo en kendt sag, at hadet kan gøre så blind, at man helt mister den analytiske evne.